

Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima
(Dodatak Rezoluciji OSUN 2200 A(XXI) od 16. prosinca 1966; Ratificira, Službeni list SFRJ, br. 7/1976. Pakt je stupio na snagu 23. ožujka 1976)

UVOD

Države stranke ovoga Pakta, Smatrajući da je, u skladu s načelima proglašenim u Povelji Ujedinjenih naroda, priznanje prirođenog dostojanstva i jednakih i neotuđivih prava svih članova ljudske obitelji temelj slobode, pravde i mira u svijetu, Priznajući da ta prava proizlaze iz prirođenog dostojanstva čovjekove osobe, Priznajući da se, u skladu s Općom deklaracijom o pravima čovjeka, ideal slobodnih ljudskih bića, koja uživaju građansku i političku slobodu i oslobođena su od straha i nestašice, može postići samo ako su stvoreni uvjeti prema kojima svatko može uživati svoja građanska i politička prava jednako kao i svoja ekonomska, socijalna i kulturna prava, Smatrajući da je, prema Povelji Ujedinjenih naroda, dužnost država da unapređuju opće i stvarno poštovanje prava i sloboda čovjeka, Uzimajući u obzir da je pojedinac, imajući dužnosti prema drugim pojedincima i prema zajednici kojoj pripada, dužan da uznastoji unapređivati i poštovati prava koja su priznata u ovom Paktu, Sporazumjele su se o ovim člancima:

DIO II.

Članak 2.

1. Svaka država stranka ovoga Pakta obvezuje se da će poštovati i osigurati svim pojedincima na svom području i podvrgnutima njezinoj sudbenosti prava priznata u ovom Paktu bez obzira na razlike kao što su one u rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom mišljenju, nacionalnom ili socijalnom porijeklu, rodu ili kojoj god drugoj okolnosti.
2. Gdje to već nije određeno postojećim zakonodavnim ili drugim mjerama, svaka država stranka ovog Pakta obvezuje se da, u skladu sa svojim ustavnim postupcima i odredbama ovoga Pakta, poduzme potrebne korake da se usvoje takve zakonodavne i druge mjere koje su potrebne da oživotvore prava priznata u ovom Paktu.
3. Svaka država stranka ovoga Pakta obvezuje se:
  - a) osigurati da svatko čija su ovdje priznata prava i slobode povrijeđeni raspolaže djelotvornim pravnim sredstvom žalbe, čak kad bi tu povredu počinile osobe koje su djelovale u službenom svojstvu;
  - b) osigurati da pravo svake osobe koja uloži takvu žalbu utvrdi sudski, upravni, zakonodavni ili bilo koji drugi organ koji je nadležan prema njezinu zakonodavstvu, kao i razviti mogućnost sudskih pravnih lijekova;
  - c) osigurati izvršenje od strane nadležnih organa ako se nađe da je žalba opravdana.

Članak 4.

1. U doba izvanredne javne opasnosti koji ugrožava opstanak naroda i čije je postojanje službeno proglašeno, države stranke ovoga Pakta mogu, u opsegu koji je strogo određen potrebama situacije, poduzeti mjere koje ukidaju njihove obaveze iz ovoga Pakta uz uvjet da te mjere nisu nespojive s njihovim ostalim obavezama po međunarodnom pravu i ne povlače diskriminaciju jedino na temelju rase, boje kože, spola, jezika, vjere ili socijalnog porijekla.

2. Po toj odredbi ne mogu se ukinuti članci 6,7,8,(stavci 1. i 2.),11,15,16. i 18.
3. Svaka država stranka ovoga Pakta koja se posluži pravom ukidanja mora odmah preko Glavnog tajnika Ujedinjenih naroda obavijestiti ostale države stranke ovoga Pakta o odredbama koje su ukinute i o razlozima zbog kojih je to učinjeno. Dalja obavijest dat će se istim putem kada to ukidanje prestane.

Članak 5.

1. Ništa se u ovom Paktu ne može tumačiti kao da uključuje za neku državu, skupinu ili pojedinca neko pravo da se upusti u neku djelatnost ili da izvrši neki čin koji bi smjerali na uništenje prava ili sloboda priznatih u ovom Paktu ili na njihovo ograničenje u većoj mjeri nego što se predviđa u ovom Paktu.
2. Ne dopušta se nikakvo ograničavanje ili ukidanje osnovnih prava čovjeka koja su priznata ili postoje u nekoj državi stranki ovoga Pakta prema zakonima, konvenciji, naredbama ili običaju, pod izgovorom da ovaj Pakt ne priznaje takva prava ili ih priznaje u manjem opsegu.

DIO III.

Članak 18.

1. Svatko ima pravo na slobodu misli, savjesti i vjere. To pravo uključuje slobodu da se ima ili prihvati neka vjera ili uvjerenje po vlastitom izboru, kao i slobodu da pojedinačno ili u zajednici s drugima, javno ili privatno, očituje svoju vjeru ili uvjerenje bogoslužjem, obredima, praktičnim vršenjem ili učenjem.
2. Nitko se ne smije podvrgnuti prinudi koja bi mogla krnjiti njegovu slobodu da ima ili prihvati vjeru ili vjerovanje po vlastitom izboru.
3. Sloboda očitovanja vjere ili vjerovanja može se podvrgnuti samo takvim ograničenjima koja su propisana zakonom i potrebna su za zaštitu javne sigurnosti, poretka, javnog zdravlja ili morala, ili osnovnih prava i sloboda drugih.
4. Države stranke ovoga Pakta obvezuju se da će poštovati slobodu roditelja i, u danom slučaju, zakonskih staratelja da osiguraju vjerski i moralni odgoj svoje djece u skladu sa svojim vlastitim uvjerenjima.

Članak 26.

Sve su osobe jednake pred zakonom i imaju pravo bez ikakve diskriminacije na jednaku zaštitu zakona. U tome treba da zakon zabrani svaku diskriminaciju i da zajamči svim osobama jednaku i djelotvornu zaštitu protiv diskriminacije na temelju bilo kojeg razloga kao što su rasa, boja kože, spol, jezik, vjera, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, imovina, rod ili koja god druga okolnost.

Članak 27.

U državama gdje postoje etničke, vjerske ili jezične manjine ne smije se osobama koje pripadaju takvim manjinama uskratiti pravo da, zajedno s ostalim članovima svoje skupine, imaju svoj vlastiti kulturni život, da ispovijedaju i održavaju svoju vlastitu vjeru ili da se služe svojim vlastitim jezikom.